

صحيفة الحسين عليه السلام

[11] اوضاع جامعه در زمان آن حضرت انحراف از اصول و تعلیمات اسلام که از " سقیفه "

آغاز شده و در زمان عثمان گسترش یافته بود، در زمان آن حضرت به اوج خود رسید، زیرا مقدرات جامعه اسلامی بدست شخصی بود که از زمان خلیفه دوم به مصدر حکومت رسیده، و در عرض این چندین سال با کمک کارگزاران ستمکار خود حکومت سلطنتی استبدادی تشکیل داده بود. مسلمانان در زمان عثمان و در برابر سیاست او عکس العملی شدید از خود بروز دادند، در شهرهای اسلامی انقلاباتی صورت گرفت، ولی با توجه به اینکه در زمان معاویه ظلم و ستم به مراتب بیشتر و قتل و تهدید افزونتر بود، اما از طرف مسلمانان عکس العملهایی دیده نمی شود، و تنها گاه اعتراضات فردی همانند مخالفت " حجر بن عدی " و " عمرو بن حمق " انجام گرفت، که رهبران آنها کشته و انقلاب در نطفه خفه می شد. معاویه در حدود 42 سال در دمشق حکومت کرده بود، در حدود پنج سال از طرف خلیفه دوم، دوازده سال از طرف خلیفه سوم، کمتر از پنج سال در زمان خلافت امیر المؤمنین (علیه السلام)، و در حدود شش ماه در زمان خلافت امام حسن (علیه السلام) حکومت شام را بدست داشت. در این مدت طولانی او توانسته بود از جهات مختلف جامعه را در سکوتی مرگبار فرو برد. از يك سو سیاست فشار سیاسی و اقتصادی را در مورد مسلمانان آزاده اعمال می کرد، و با کشتار و آزار آنان از هرگونه اعتراضی جلوگیری می نمود.
